

Επώνυμο	Χατζής
Όνομα	Γιάννης
Ψευδώνυμο/καλλιτεχνικό όνομα	
Τόπος γεννήσεως	Θεσσαλονίκη
Ημερομηνία γεννήσεως	1945
Βιογραφικά στοιχεία	Έχει σπουδάσει στη Σχολή Νομικών και Οικονομικών Επιστημών του Α.Π.Θ.
Προσωπογραφίες	
Μόνιμη εγκατάσταση	Θεσσαλονίκη
Ημερομηνίες ενασχόλησης με το Θ.Σ	<p>Την πρώτη του επαφή με τον Καραγκιόζη την είχε από τις μάντρες, που τον πήγαινε ο παππούς του για να διασκεδάσει, στη Λαμία.</p> <p>Από μικρή ηλικία ξεκίνησε να ασχολείται ερασιτεχνικά με τον Καραγκιόζη φτιάχνοντας δικές του φιγούρες και σκηνικά. Στην πορεία έμαθε τα μυστικά της τέχνης του θεάτρου σκιών από μεγάλους μαστόρους όπως ο Βάγγος, ο Βασίλαρος, ο Ευγένιος Σπαθάρης κ.α. και στη συνέχεια άρχισε το προσωπικό του μεγάλο ταξίδι στον χώρο αυτόν.</p> <p>Από το 1975 δίνει παραστάσεις στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό σε μεμονωμένα ή σε αναγνωρισμένα φεστιβάλ. Παράλληλα έχει πάρει μέρος σε θεματικές εκθέσεις σε συνεργασία με Δήμους. Επίσης δείγματα από την προσωπική του δουλειά φιλοξενούνται σε μουσεία της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού.</p>
Άλλες επαγγελματικές ασχολίες	
Παραστάσεις σε μόνιμη σκηνή	
Παραστάσεις στην Ελλάδα	<p>Ο Γιάννης Χατζής κατά την πολύχρονη θητεία του στο θέατρο σκιών έχει δώσει χιλιάδες παραστάσεις σε ολόκληρη την Ελλάδα.</p> <p>Ενδεικτικά παρουσιάζουμε κάποιες σχετικές αναφορές:</p> <p>Θέατρο σκιών Χατζή «Ο Καραγκιόζης δασοφύλακας»</p>

Στη Νέα Ραιδεστό και την Αγία Παρασκευή

Τον «Καραγκιόζη δασοφύλακα» από το «Θέατρο Σκιών Χατζή» παρουσιάζουν το Κέντρο Πολιτισμού Θεσσαλονίκης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, η Μητροπολιτική Ενότητα Θεσσαλονίκης και ο Δήμος Θέρμης, την ερχόμενη Παρασκευή 16 Νοεμβρίου 2012 και ώρα 18:00, στην Αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου της Δημοτικής Κοινότητας Νέας Ραιδεστού και το Σάββατο 17 Νοεμβρίου 2012 και ώρα 18:00, στην Αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου Αγίας Παρασκευής Δήμου Θέρμης.

Η παράσταση είναι ενταγμένη στη δράση «Ευριπίδεια 2011-2014 του Ευρωπαϊκού Προγράμματος ΕΣΠΑ 2007-2013.

Το «Θέατρο Σκιών Χατζή» έχει πολύχρονη παρουσία σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ για τη συνολική παρουσία του και τις παραστάσεις του έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις. Πλούτισε το ρεπερτόριο του Θεάτρου Σκιών με πολλά νέα έργα, ενώ η δουλειά του σε φιγούρες, αφίσες και σκηνικά έτυχε γενικής αναγνώρισης.

Οι παραστάσεις του είναι ένα θέατρο μάχιμης επικαιρότητας, ώριμος καρπός της πολύτροπης θητείας του στον κόσμο του Θεάτρου Σκιών. Συνδυάζουν τον τοπικό πολιτιστικό θησαυρό μ' έναν επίκαιρο και σύγχρονο λόγο, μεταφέροντας την παράδοση και την ταυτότητα τού χθες στη φωνή, τα οράματα και τις ανησυχίες τού σήμερα, με πληθώρα λαογραφικών, ηθογραφικών και εθνογραφικών στοιχείων.

Η παράσταση

Το κείμενο είναι του Γιάννη Χατζή και παίζει ο ίδιος με βοηθό τον Παναγιώτη Χατζή.

Όταν η ασυνειδησία και το άνομο συμφέρον παίρνουν τη μορφή πυρκαγιών στις στράτες της Ελλάδας, ο Καραγκιόζης αναλαμβάνει καλοκαιριάτικα δασοφύλακας στο δάσος και ... «φωτιά στα μπατζάκια του». Ανθρωποι, ζώα και τέρατα μπλέκονται σε μια σπαραξικάρδια κωμωδία, όπου το κοινό καλείται να αποποιηθεί τον ρόλο τού θεατή και να πάρει την υπόθεση στα χέρια του για ένα δέντρο, για μια γλάστρα βασιλικό, για ένα καταπράσινο δάσος, για το δικαίωμα στο όνειρο.

Πηγή: <http://www.thermislife.gr/?p=1800>

*

Παράσταση στο MIET

«Ο Καραγκιόζης και οι Μαγεμένες»

Γιατί οι Σεφραδίτες Εβραίοι τις αποκαλούσαν «Μαγεμένες» («Las Incantadas»); Μήπως επειδή ο θρύλος τις ήθελε να ζωντανεύουν κάθε βράδυ; Τι γίνεται, όμως, όταν ο γήινος κόσμος μπλέκεται με το νεραϊδόκοσμο, αλλά και τους ήρωες από τον κόσμο του μπερντέ;

Η συνέχεια στην παράσταση θεάτρου σκιών του Γιάννη Χατζή με τίτλο «Γητεμένες (Las Incantadas) - Οι καλοκουράδες της Αγοράς», που θα δοθεί αύριο, στις 20.30, στην αυλή του Πολιτιστικού Κέντρου του Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης (Β. Ολγας 108).

Πρόκειται για έργο του καραγκιοζοπαίχτη και θεωρητικού του θεάτρου σκιών Γιάννη Χατζή, εμπνευσμένο από την ιστορία των αμφίπλευρων αγαλμάτων της Στοάς των Ειδώλων - που ο Γάλλος Εμανουέλ Μίλερ -ως άλλος Ελγιν- τις ήθελε στη Γαλλία και μετέφερε εκεί μέρος του μνημείου. Ο Γιαννης Χατζής φωτίζει άλλες πτυχές από τους θρύλους και τις παραδόσεις με τη βοήθεια του Καραγκιόζη και της παρέας του.

Η παράσταση διανθίζεται από λαϊκή, δημοτική μουσική και ποίηση, σε μια προσπάθεια ανάδειξης της συνάφειας των διάφορων ειδών της λαϊκής μας τέχνης. Τη μουσική επιμέλεια υπογράφει ο λογοτέχνης και τραγουδοποιός Θωμάς Κοροβίνης, ο οποίος θα ερμηνεύσει και τα τραγούδια της παράστασης συνοδεία λαϊκής ορχήστρας (Σταύρος Κρομμύδας - κιθάρα, Λάζαρος Χαριτίδης - μπουζούκι και Ηλίας Κρομμύδας - ακορντεόν).

Στην παράσταση συμπράττουν ακόμη οι ηθοποιοί Αγγελική Χατζή και Πέτρος Φραγκόπουλος (ερμηνεύουν τις δύο λυρικές σκηνές του έργου, ως Αύρα και Δημητρός), βοηθός караγκιοζοπαίχτη θα είναι η Αναστασία Γκενίδου, ενώ την παράσταση θα προλογίσει ο συγγραφέας και ιστορικός Λέων Ναρ.

Πηγή: <http://www.agelioforos.gr/default.asp?pid=7&ct=74&artid=142421>
Τρίτη, 19 Ιουνίου 2012 | εφημερ. ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

Παραστάσεις στο εξωτερικό

Έχει ταξιδέψει με τον μπερντέ του και έχει δώσει παραστάσεις σε πολλές χώρες καθώς και διαλέξεις και μαθήματα σε ΑΕΙ. Επίσης έχει επιμεληθεί εργαστήρια θεάτρου σκιών (Ενδεικτικά αναφέρουμε: Τουρκία, Βουλγαρία, Ισπανία, Κύπρος, Ιταλία κ.λ.π.)

Θεματολόγιο-Δραματοουργία Παραδοσιακά σενάρια Προσωπική παραγωγή έργων

Ατάκες – Αστεία

Δραματοουργία – σενάρια. 1. Νεωτερισμοί / Νέα στοιχεία/ προσωπική δημιουργία

Ο Γιάννης Χατζής στην πολύχρονη παρουσία του στο χώρο του θεάτρου σκιών έδωσε έμφαση στον συγκερασμό του τοπικού πολιτιστικού – πνευματικού θησαυρού με τον σύγχρονο και επίκαιρο λόγο. Συνδυάζει τον παραδοσιακό λόγο του θεάτρου σκιών με τις σύγχρονες ανησυχίες και τους προβληματισμούς. Στις παραστάσεις του αξιοποιεί πλήθος λαογραφικών, εθνογραφικών και ηθογραφικών στοιχείων. Συχνά στα έργα του αναδεικνύει μύθους, πρόσωπα και ιστορικά γεγονότα της πόλης του, της Θεσσαλονίκης.

Το θέατρο σκιών του Γιάννη Χατζή είναι ένα θέατρο μάχιμης επικαιρότητας, μια κριτική ματιά στον σύγχρονο κόσμο, αλλά και ώριμος καρπός της πολύχρονης και πολύτροπης θητείας του στον κόσμο του θεάτρου σκιών και της βαθιάς γνώσης των κωδίκων της γλώσσας του λαϊκού μας αυτού θεάτρου.

Προσπαθεί μέσα από τη δουλειά του να αποδώσει το ύφος, το λόγο, το ήθος και την εικόνα που συνάδουν με την αξία και το μεγαλείο του ελληνικού θεάτρου σκιών.

Ενδεικτικά κάποια από τα έργα προσωπικής του δημιουργίας:

1. Ο Καραγκιόζης παραμυθάς.
2. Στα μυστικά του βάλτου. (Διασκευή του ομώνυμου μυθιστορήματος της Π. Δέλλα).
3. Το φάντασμα του Πάντζου. (Από την παράδοση της Θεσσαλονίκης).
4. Ο Καραγκιόζης και το μαγικό μπουκάλι. (Εμπνευσμένο από τη νουβέλα του Ρόμπερτ Λούις Στήβενσον).
5. Ερωτόκριτος. (Διασκευή του ομώνυμου έμμετρου μυθιστορήματος του Βισσέντζου Κορνάρου)
6. Το σπίτι της κοκόνας. (Διασκευή του διηγήματος του Αλέξ. Παπαδιαμάντη).
7. Κασσιανή. (Δραματοποίηση του λαϊκού μυθιστορήματος του Αρ. Κυριακού).
8. Βελισάριος. (Δραματοποίηση των λαϊκών ριμάδων για τον Βελισάριο).
9. Της Άρτας το γεφύρι. (Δραματοποίηση του γνωστού δημοτικού τραγουδιού).
10. Του νεκρού αδερφού. (Δραματοποίηση του γνωστού δημοτικού τραγουδιού).
11. Ο δράκος της Ρόδου. (Δραματοποιημένο έπος του Σίλερ).
12. Ο γάμος της Τσαμπίκας. (Ροδίτικη ηθογραφία).
13. Τα μαγικά σπέρτα. (Ηθογραφία).
14. Διγενής Ακρίτας. (Δραματοποίηση του γνωστού ακριτικού έπους).
15. Ο Καραγκιόζης κι ο Καπετάν Φώτης Γιαγκούλας. (Ληστρικό).
16. Ο Καραγκιόζης κι η Μαρία η Πενταγιώτισσα. (Ληστρικό).
17. Σαράντα παλικάρια από τη Λειβαδιά. (Ληστρικό).
18. Γιατί η θάλασσα είναι αλμυρή. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
19. Τα Χριστούγεννα του Τσιγκούνη. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
20. Ο Καραγκιόζης και η κακιά μηριά. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
21. Ο μύλος των καλικαντζάρων. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
22. Το πηγάδι των καλικαντζάρων. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
23. Οι πίτες του Αη – Βασίλη. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
24. Το Χριστολούλουδο. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
25. Περιμένοντας τον Αη – Βασίλη. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
26. Ο Καραγκιόζης και ο θησαυρός των Χριστουγέννων. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
27. Τα караγκιοζοξεμπερδέματα του Αη – Βασίλη. (Χριστουγεννιάτικη λαογραφική παράσταση).
28. Νύχτα Πρωτοχρονιάς. (Από την πρωτοχρονιάτικη παράδοση).
29. Ο Καραγκιόζης τεμπελχανάς. (Από το διήγημα του Α. Παπαδιαμάντη).
30. Η σταχομαζώχτρα. (Χριστουγεννιάτικο, διασκευή από τον Α. Παπαδιαμάντη).
31. Ο Καραγκιόζης λυκοκάντζαρος. (Χριστουγεννιάτικη κωμωδία).

32. Το ραβαΐσι του Νιόνιου. (Ηθογραφική κωμωδία).
33. Γλύπτης και ξυλοκόπος. (λαογραφική ηθογραφική κωμωδία).
34. Γουτού Γουπατού. (Χριστουγεννιάτικο, διασκευή του διηγήματος του Α. Παπαδιαμάντη).
35. Ο Καραγκιόζης βασιλιάς του καρνάβαλου. (Ηθογραφική κωμωδία).
36. Ο βαρκάρης. (Δραματοποιημένο διήγημα του Αλμπέρτου Ναρ).
37. Η δροσούλα. (Δραματοποίηση του διηγήματος του Τόλη Καζαντζή)
38. Ο Μάρκος στο χαρέμι. (διασκευή για το Θέατρο Σκιών του έργου του Θωμά Κοροβίνη).
39. Ο Καραγκιόζης και η μηλίτσα στον γκρεμό.
40. Η Κοκκινোসκουφίτσα κι ο Καραγκιόζης κυνηγός.

Παραστάσεις εμπνευσμένες από τη Θεσσαλονίκη

41. Η κληρονομιά του Καραγκιόζη. (Δραματοποιημένο διήγημα του Γιώργου Ιωάννου).
42. Το στοιχείο της Σαλονίκης. (Από την παλιά παράδοση της πόλης).
43. Ο κουρέας της Φοντάν Χαμιδιέ. (Διασκευή παλιάς κωμωδίας του Θεάτρου Σκιών).
44. Ο γίγας του Ιπποδρομίου. (Δραματοποιημένη απόδοση της μονομαχίας Νέστορα και Λιαίου).
45. Γητεμένες, οι καλοκυράδες της αγοράς (Las Incantadas). (Από παλιά παράδοση της Θεσσαλονίκης για τα αγάλματα της Στοάς Ειδώλων στην Αρχαία Αγορά).
46. Ο Καραγκιόζης δασοφύλακας στο Σείχ Σου. (Κωμωδία αντιπολεμικού και οικολογικού περιεχομένου.).
47. Η σφαγή των Προξένων. (Ιστορικό, δραματοποιημένα τα ιστορικά γεγονότα του 1876)
48. Το κουτσομπολιό του Κουλέ Καφέ. (Ηθογραφική παράσταση).
49. Οι απατεώνες του Καραβάν Σεράι. (Ηθογραφική παράσταση).
50. Μια βραδιά στο Μπέχτσιναρ. (Ηθογραφική παράσταση).
51. Η ανατίναξη του Φετχί Μπουλέν. (Ιστορικό).

Δραματουργία – σενάρια. 2. Παραδοσιακή δραματουργία

Ο Γιάννης Χατζής παίζει όλα τα έργα του παραδοσιακού ρεπερτορίου. Οι παραστάσεις αυτές δίνονται μέσα από μια ιδιαίτερη προσωπική ματιά με στόχο να αναδειχθεί το κοινωνικό πρόσωπο του θεάτρου σκιών.

Ιδιαίτερα, όπως τονίζει ο ίδιος, η προσωπική προσέγγιση που επιχειρεί πάνω στα έργα του παραδοσιακού ρεπερτορίου «αποτελεί μια κοινωνική ματιά μέσα από την οποία προσπαθεί να διορθώσει τα σφάλματα του παρελθόντος, να απαντήσει με την ποιότητα της δουλειάς αυτής στις συκοφαντίες εναντίον του Καραγκιόζη, να πει όχι στην εμπορευματοποίηση της τέχνης και στον πολιτισμό της κονσέρβας. Εν τέλει να αποδώσει τον Καραγκιόζη εκεί που πάντα ανήκε: στο λαό. Οι παραστάσεις του είναι ένα θέαμα που ακουμπά στο χθες, αφουγκράζεται το σήμερα και ονειρεύεται το αύριο».

Δραματουργία – σενάρια. 3. Ηρωικό δράμα

Δραματουργία – σενάρια. 4. Παραμυθόδραμα

Δραματουργία – σενάρια. 5. Έργα ιστορικού περιεχομένου- προσωπικές δημιουργίες

1. Ο Καραγκιόζης, ο Μουσολίνι, ο Χίτλερ και ο Διάβολος στην Κόλαση. (Αντιπολεμικό έργο).
2. Παύλος Μελάς.
3. Ο χαλασμός της Νάουσας.
4. Ρήγας Φεραίος.
5. Το όνειρο του Οδυσσέα Ανδρούτσου. (Προσωπική δημιουργία πάνω σε παραδοσιακή παράσταση).
6. Στη σπηλιά του Κατσαντώνη.
7. Το κρυφό σχολειό.
8. Η άλωση της Πόλης.
9. Εμμανουήλ Παπάς.
10. Ο Καραγκιόζης γερμανοκρατούμενος στου Παύλου Μελά.
11. Ο Καραγκιόζης καντηλανάφτης στο Αρκάδι.
12. Ο προδότης της Γκεστάπο.
13. Ο Καραγκιόζης δικτάτορας.

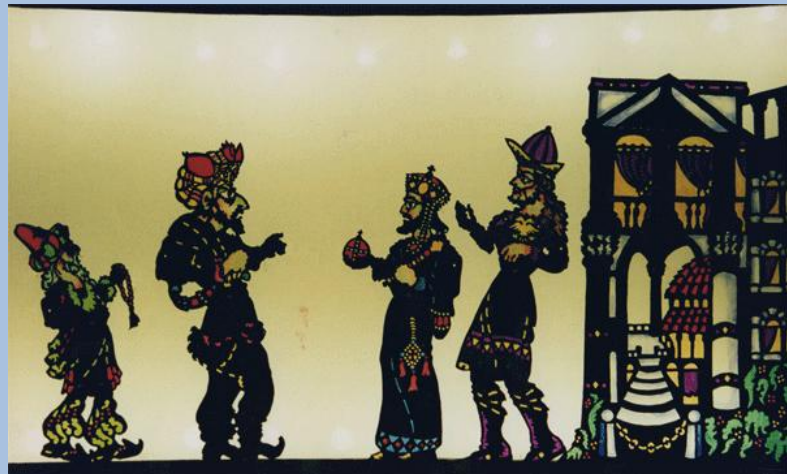
Δραματουργία – σενάρια. 6. Αρχαιότητα - Αρχαίο δράμα – διασκευές θεατρικών κειμένων

1. Οιδίπους τύραννος. (Από τη γνωστή τραγωδία του Σοφοκλή).
2. Προμηθέας δεσμώτης. (Από το γνωστή τραγωδία του Αισχύλου).
3. Μια φορά κι έναν καιρό...σαν σήμερα, ο Αριστοφάνης. (Έργο αντιπολεμικής φαντασίας, εμπνευσμένο από τις Αριστοφανικές κωμωδίες).
4. Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας. (Διασκευή του ομώνυμου θεατρικού έργου του Σαίξπηρ).
5. Τα μήλα των Εσπερίδων.
6. Ο Ηρακλής και η Λερναία Ύδρα.
7. Ο Ηρακλής και ο Λέων της Νεμέας.
8. Περσέας και Ανδρομέδα.
9. Ο Θησέας και ο Μινώταυρος.
10. Δάμων και Φιντίας.

Κοινό

Απευθύνεται μέσα από τις παραστάσεις του σε ενήλικο αλλά και σε παιδικό κοινό.

Φιγούρες

Κων. Παλαιολόγος και αντιπρόσωπος του Μωάμεθ. Από την παράσταση «Η άλωση της Πόλης»

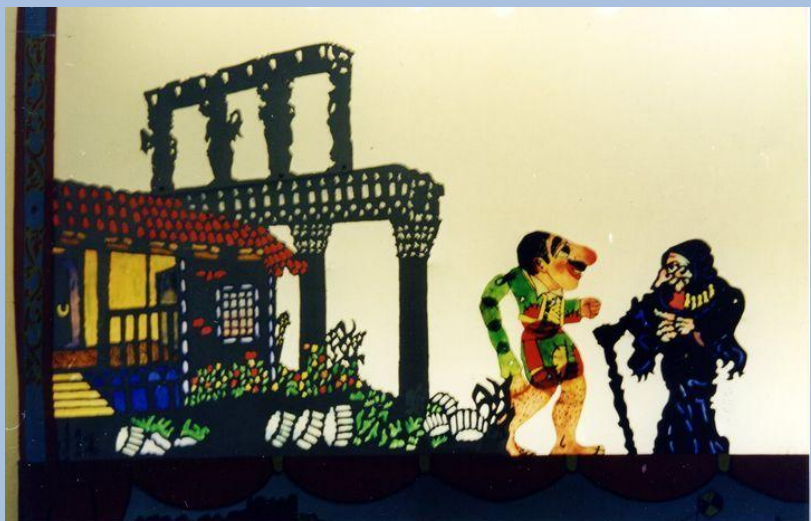
Από την παράσταση ο Μ. Αλέξανδρος και το καταραμένο φίδι

Κύρια χαρακτηριστικά παραστάσεων

Σκηνικά

Από την παράσταση «Ο Καραγκιόζης δασοφύλακας»

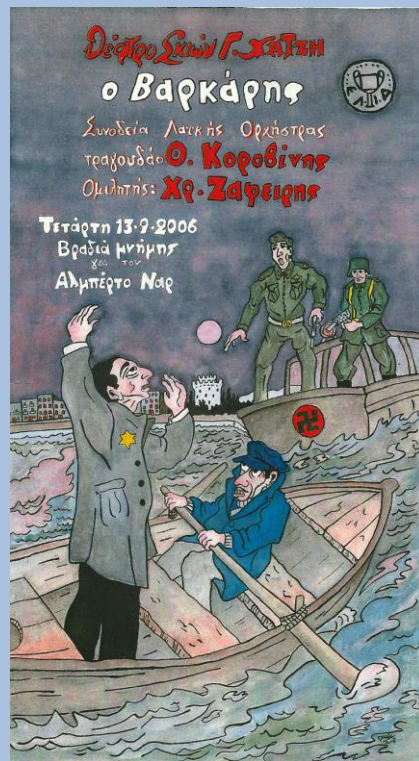
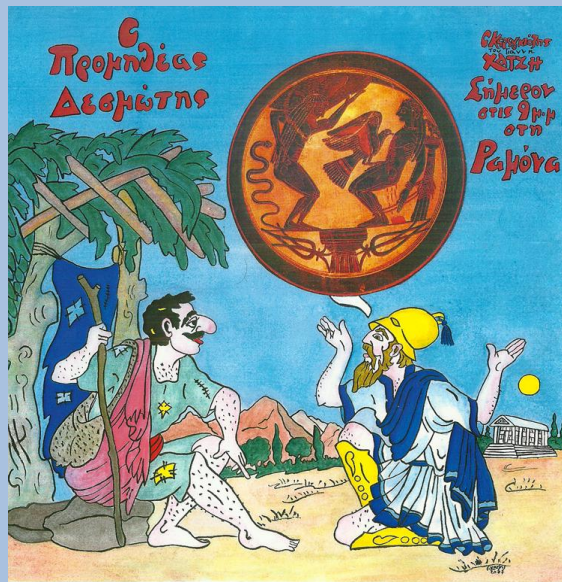
Από την παράσταση «Γητεμένες, οι καλοκυράδες της αγοράς»

Νέες τεχνικές/φόρμουλες/καινοτομίες

Ρεκλάμες – Αφίσες

Ενδεικτικά:

<p>Συμμετοχή σε φεστιβάλ</p>	<p style="text-align: center;">Εθνικά</p> <p>Έχει πάρει μέρος σε πολλά φεστιβάλ στην Ελλάδα</p> <hr/> <p style="text-align: center;">Διεθνή</p> <p>Έχει προσκληθεί και έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε πολλά διεθνή φεστιβάλ(π.χ. Τουρκία, Ιταλία κλπ).</p>
<p>Συμμετοχή σε συνέδρια</p>	<p style="text-align: center;">Εθνικά και διεθνή</p> <p>Έχει συμμετάσχει σε πολλά συνέδρια στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό.</p>
<p>Συμμετοχή σε εκθέσεις</p>	<p style="text-align: center;">Ατομικές εκθέσεις</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. «Λαϊκή παράδοση και παιδί». (21 – 24/9/1996 στην Αποθήκη 1, στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης). 2. «Από τη πόλη του χτες, στη Σαλονίκη του σήμερα». (5 – 30/5/1997 στο Αριστοτέλειο Εκθεσιακό Κέντρο, στη Θεσσαλονίκη). 3. Κοινωνία Τεχνών «ο Πανσέληνος». (24/4 – 8/5/1999 στην Κατερίνη). 4. «Βυζαντινές ανατύγιες στον μπερντέ του Καραγκιόζη». (23 – 31/5/2000 στο Ίδρυμα Γουλανδρή – Χορν, στην Αθήνα, 2 – 8/7/2001 στην Βέροια & 15/3 – 3/4/2004 στα Λουτρά Παράδεισος, στη Θεσσαλονίκη, με την Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων). 5. «Εκεί που τα λυχνάρια του μπερντέ συναντούν τα φώτα της πόλης». (18/12/2000 – 12/1/2001 στο Αλατζά Ιμαρέτ, στη Θεσσαλονίκη). 6. «Τα χίλια πρόσωπα του Καραγκιόζη». (4 – 11/4/2001 στο Δήμο Πυλαίας, στη Θεσσαλονίκη, 12 – 16/3/2003 στη Νέα Κίο, στο Ναύπλιο και 1 – 7/6/2004 στην Καλαμαριά). 7. «Καραγκιόζης και Κινηματογράφος». (10 – 25/7/2003 στους Νέους Επιβάτες Θεσσαλονίκης και 26/3 – 7/4 / 2009 Θεσσαλονίκη, από τον Σύνδεσμο Εκδοτών Β. Ελλάδας). 8. «Στο Βαφοπούλειο με τις σκιές του Γιάννη Χατζή. Είκοσι χρόνια παρουσίας». (10 – 25/10/2004, Θεσσαλονίκη). 9. «Μια φορά κι έναν καιρό σαν σήμερα στη Θεσσαλονίκη». (5 – 12/ 11/2007, Βαφοπούλειο πνευματικό κέντρο στο πλαίσιο των 42^{ωv} Δημητρίων). 10. «Καραγκιόζης. Ένα παρελθόν με πολύ μέλλον». (20-30/11/2007 στο Κέντρο Πολιτισμού του Δήμου Σταυρούπολης – Θεσσαλονίκη).

Ομαδικές εκθέσεις

1. «KARAGOZ – KARAGIOZIS – KASPER». (30/11/1985 – 5/1/1986 στο Βερολίνο).
2. « Έκθεση φιγούρας – αφίσας». (21/3 – 3/4/1989 στο Δήμο Κερασινίου).
3. «4ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Καραγκιόζη». (19 – 22/11/1997 στην Προύσα).
4. «Φιγούρες, σκηνικά, αφίσες κι εργαλεία του Θεάτρου Σκιών». (19 – 29/5/1998 στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων).
5. «5ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Καραγκιόζη». (16 – 21/11/1998 στην Προύσα).
6. «Σ.Κ.Ε.Τ.Κ.Ε.». (Οκτώβριος του 2000 στη Δημοτική Πινακοθήκη Λαμίας).
7. «6ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Καραγκιόζη». (12 – 18/11/2000 στην Προύσα).
8. «Σε χρώμα Μεσογειακό». (Οκτώβριος του 2001 στη Δημοτική Πινακοθήκη Λαμίας).
9. «Κρασί, ψωμί, λάδι». (6 – 14/10/2001 στα Καμένα Βούρλα).
10. «Καραγκιόζης και Κινηματογράφος». 8^ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Προύσας-Τουρκία. (10–14/12/2002).
11. «Τρένο του βιβλίου. Σύνδεσμος Εκδοτών Βόρειας Ελλάδας». (Θεσσαλονίκη 31/3–8/4–2003).
12. «Ελληνικό Θέατρο Σκιών. Φιγούρες από φως και ιστορία». (Ελληνικό Λογοτεχνικό Ιστορικό Αρχείο. Τεχνούπολις– Αθήνα. 23/3 – 9/5 – 2004).
13. «Ακρίτες της Ευρώπης». Ακαδημία Αθηνών. (Βυζαντινό Μουσείο – Αθήνα. 16/4 – 2/5 – 2004).
14. « Ακρίτες της Ευρώπης». Βυζαντινό Μουσείο Θεσσαλονίκης. (Σεπτέμβριος 2004).
15. «Άνθρωποι και σκιές στο ελληνικό θέατρο σκιών». 10^ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Προύσας-Τουρκία. (22–27/11/2004).
16. «ΦΩΣ +». (23/10 – 18/11 – 2007, Σύλλογος Καλλιτεχνών Βόρειας Ελλάδας, 42^α Δημήτρια).
17. Παγκόσμια ημέρα παιδικού βιβλίου. (26/3 – 7/4 – 2008, Σύνδεσμος εκδοτών Βόρειας Ελλάδας, Θεσσαλονίκη).
18. «Τέχνη στους δρόμους». (Καλοκαίρι 2007, 2010, 2011, 2012, 2013, Σύλλογος Εικαστικών Τεχνών Κεντρικής Ελλάδας, Λαμία).
19. RSESZOW ART GALLERY BWA. (10/9 – 4/10 – 2009, Πολωνία, Σύλλογος Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Κεντρικής Ελλάδας).
20. Λαογραφικό μουσείο Αράχωβας. (30/1 – 28/2 – 2010, Σύλλογος Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Κεντρικής Ελλάδας).

Έργα Καραγκιόζη

Έργα του Γιάννη Χατζή που έχουν κυκλοφορήσει σε έντυπη μορφή:

1. Ο Καραγκιόζης παραμυθάς (1981).
2. Στα μυστικά του βάλτου. (Διασκευή του ομώνυμου μυθιστορήματος της Π. Δέλτα, 1983).
3. Το φάντασμα του Πάντζου. (Από την παράδοση της Θεσσαλονίκης, 1988).
4. Ο Καραγκιόζης και το μαγικό μπουκάλι. (Εμπνευσμένο από τη νουβέλα του Ρόμπερτ Λούις Στιβενσον, 1988).
5. Το στοιχείο της Σαλονίκης. (Από την παλιά παράδοση της πόλης, 1997).
6. Νύχτα Πρωτοχρονιάς. (Από την πρωτοχρονιάτικη παράδοση, 1998).

Ο Γιάννης Χατζής εκτός από την καλλιτεχνική του παρουσία ως караγκιοζοπαίχτης έχει αναπτύξει και πλούσια συγγραφική δράση σχετική με το θέατρο σκιών καθώς έχει μελετήσει θεωρητικά το χώρο αυτόν και έχει δημοσιεύσει σχετικές μελέτες, αναλύσεις και άρθρα. Επίσης έχει γράψει θεατρικά έργα, ρεπορτάζ, χρονογραφήματα, γελιογραφίες.

Άρθρα - Μελέτες

1. Καραγκιόζης και σχολείο (1982).
2. Καραγκιόζης και κινηματογράφος (1983).
3. Το χιούμορ στον Καραγκιόζη (1985).
4. Το ληστρικό ρεπερτόριο του Καραγκιόζη (1986).
5. Καραγκιόζης και Τιραμόλα (1988).
6. Καραγκιόζης και υπόκοσμος. Ιδεολογική προσέγγιση (1989).
7. Καραγκιόζης και ποντιακός ελληνισμός (1994).
8. Θρησκευτικές ανταύγειες στον Καραγκιόζη (1995).
9. Ο Καραγκιόζης στη Βόρειο Ελλάδα (1996).
10. Από την ανέμη των παραμυθιών στα λυχνάρια του μπερντέ (1998).
11. Ο Ρήγας Φεραίος στα λαϊκά αναγνώσματα και θεάματα (1998).
12. Η Κασσιανή στα λαϊκά θεάματα και αναγνώσματα (1998).
13. Ο έρωτας στον Καραγκιόζη (1998).
14. Επιδράσεις στο ρεπερτόριο του Θεάτρου Σκιών (1999).
15. Ο άρτος ημών ο επιούσιος στο ρεπερτόριο του Καραγκιόζη (2001).
16. Θέατρο σκιών και σχολείο. Τεχνικές οδηγίες για το στήσιμο παιδικών και σχολικών παραστάσεων (2001).
17. Οικολογία και θέατρο σκιών (περιοδικό «Οικοτοπία», 2008).
18. Δευτεραγωνιστές και κομπάρσοι του μπερντέ (περιοδικό «Γιατί», Μάιος 2009).
19. Οδοιπορώντας στις ζούγκλες του μπερντέ (περιοδικό «ο Καραγκιόζης μας», Φεβρουάριος 2013).

Ενδεικτικά:

Καραγκιόζης ή στου κασίδη το κεφάλι πολλοί μαθαίνουν κούρεμα.

Η απόφαση της UNESCO με την οποία κατοχυρώνεται στη Τουρκία η καταγωγή του Καραγκιόζη και του Χατζηαβάτη έρχεται να ταραξεί τα νερά του πολιτιστικού είναι της περιοχής (το θέμα δεν αφορά μόνο την Ελλάδα και τη Τουρκία, αλλά και την Αίγυπτο και την Περσία) και να αναδείξει μια σειρά προβλήματα, που άπτονται λαογραφικού αλλά και πολιτικού ενδιαφέροντος. Όταν η εμπορευματοποίηση της τέχνης αποτιμάται σε σοβαρά οικονομικά οφέλη και όταν οι λαϊκές ιδιαίτερα τέχνες φοράν τον μανδύα του φολκλόρ στην υπηρεσία του Τουρισμού, η απομάκρυνση τους από μια ουσιαστική λαϊκή λειτουργία, ενθαρρύνει την έντεχνη δημιουργία, την προκάτ παραγωγή και τον πολιτισμό της κοσέρβας, μόνο που οι κοσέρβες πρέπει σύμφωνα με το marketing να έχουν επωνυμία. Κι εδώ βρίσκεται η ουσία του προβλήματος που φέρνει το όνομα του τελεμέ, του Καραγκιόζη, του μπακλαβά κι ότι άλλο ήθελε κανείς να προσάψει, ανάλογα με τη «σούμα του ταμείου» και τις υποβόσκουσες εθνικιστικές ευαισθησίες, για να το πούμε και λίγο κομψά.

Η όλη ιστορία για την εθνική καταγωγή του Καραγκιόζη, άρχισε τον Οκτώβριο του 2009 σε μια υποεπιτροπή της UNESCO αποτελούμενη από έξη χώρες (Τουρκία, Εσθονία, Μεξικό, Β. Κορέα, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα και Κένυα), με πρόταση και εισήγηση του τούρκικου υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, όπου αιτούνταν την πολιτογράφηση του Καραγκιόζη και Χατζηαβάτη σαν Τούρκων, κάτι που επικύρωσε η τωρινή απόφαση της επιτροπής. Έτσι με τη βούλα της UNESCO ο Karagoz και ο Hacıvat είναι Τούρκοι.

Για την ίδια την τέχνη του θεάτρου σκιών (ο Καραγκιόζης είναι μια μορφή του) και την καταγωγή της αρκετές θεωρίες, κατά καιρούς έχουν δει το φως της έρευνας και της δημοσιότητας, χωρίς καμιά να τεκμηριώνεται επιστημονικά. Θεωρίες όπως εκείνης της αρχαιοελληνικής καταγωγής, της άλλης από τις νομάδες της αραβικής ερήμου ή αυτής της νοτιοανατολικής ασιατικής

καταγωγής (Κίνα κ.λ.π). Η σκιά ήταν πάντα ένα πρόσφορο μέσο αναπαράστασης με μυστηριακό χαρακτήρα και έπαιξε σοβαρό ρόλο στο φιλοσοφικό περιεχόμενο και στις τελετουργίες των θρησκειών. Η εκλαϊκευση της τέχνης της αναπαράστασης με σκιές, έδωσε και μιαν ανάλογη θεατρική δραματουργία, που αντανakλούσε το πολιτισμικό είναι της κάθε περιοχής ανάπτυξης της. Πρωταγωνιστικό ρόλο σ' αυτή την εξέλιξη θα παίξουν στην Τουρκία ο Karagoz, στην Ελλάδα ο Καραγκιόζης, στην Περσία ο Κετσέ Πεχλιβάν. Όμως ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει μια μυθολογία που αναπτύχθηκε γύρω από τους δρόμους εξέλιξης και επικοινωνίας του θεάτρου σκιών. Από τα αρχαιοελληνικά μυστήρια στις εσχατιές της Ασίας με τις στρατιές του Μ. Αλέξανδρου και των επιγόνων του, από το Σιαμ στην Τουρκία με κάποιον Μαυρομάτη, από την Περσία, στην Τουρκία μέσω του Πέρση Σείχη Μεχμέτ Κιουστερή (αυτουνού τον τάφο δείχνουν στην Προύσα σαν τάφο του Καραγκιόζη) και άλλους πολλούς δρόμους και παράδρομους, λάστιχα για να τα τεντώνει καθένας όπως και όσο θέλει, ανάλογα με τα σημεία των καιρών και τις ιδιοτελείς προθέσεις του.

Το τούρκικο θέατρο σκιών ξεκινά την πορεία του τον 16ο αιώνα, μετά την κατάκτηση των Μαμελούκων στην Αίγυπτο, απ' όπου πάρα πολύ πιθανό να γνώρισαν και ιδιοποιήθηκαν. Στην ίδια την Αίγυπτο εντοπίζεται από τον 13ο αιώνα, ενώ υπάρχει και στο Αλγέρι. Σαν θέαμα ξεκινά την καριέρα του στα όρια της οθωμανικής αυτοκρατορίας, στα παλάτια των σουλτάνων, απ' όπου γρήγορα «δραπετεύει» για να πάρει θρησκευτικό και αργότερα λαϊκό περιεχόμενο, για να καταλήξει αντικαταπρίζοντας τον οθωμανικό μαχαλά του 19ου αιώνα, κάτι που πολύ λίγο άλλαξε μέχρι τις μέρες μας. Για τον ίδιο τον Καραγκιόζη και τον Χατζηαβάνη κυκλοφορούν κάμποσα παραμυθάκια (λαϊκή παράδοση είναι αυτή!). 'Ηταν λέει χριστάδες στην Προύσα ή ο Χατζηαβάνης έμπορος κι ο Καραγκιόζης αγγελιοφόρος του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου κι άλλα χαριτωμένα για «να λέμε και να γελάμε».

Στην Ελλάδα ο Καραγκιόζης σαν τέχνη λαϊκή αναπτύσσεται στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, με εμφανή τα αγροτοδημοτικά χαρακτηριστικά του. Σαν θέαμα εισαγόμενο είτε με τον Γιάννη Μπράχαλη, είτε από τους ηπειρώτες καραγκιοζοπαίκτες, είναι δάνειο από τον τούρκικο Καραγκιόζη, στα πλαίσια της εξάπλωσης του στην οθωμανική αυτοκρατορία. Στα χέρια άξιων ελλήνων καραγκιοζοπαίκτων με κορφή τον πατέρα του ελληνικού Καραγκιόζη Μίμαρο (Δημήτριος Σαρδούνης) εξελληνίζεται. Θέατρο πέρα για πέρα λαϊκό στην Ελλάδα ο Καραγκιόζης αφουγκράζεται τον κοινωνικό του περίγυρο και χωρίς κανένα δισταγμό προσεταιρίζεται κάθε πτυχή της προφορικής μας παράδοσης αφήνοντας ξέφρενα τη φαντασία του να συμπληρώσει, ν' αναπλάσει ή και να διαστρέψει ακόμα, ανάλογα με τις απαιτήσεις της «μάντρας». Απορροφά με την ιδιαίτερη και ιδιόμορφη λαϊκή οπτική του γωνία το πολιτισμικό μας είναι στην εξέλιξη του, την ιστορία μας και τους αγώνες του λαού μας και τα κάνει στο πανάκι του, κομμάτι της ζωής χειροπιαστό. Πήρε τα όνειρα και τα μεράκια μας και τα έκανε γέλιο, τα έκανε δάκρυ, τα έκανε θέατρο. Τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, το παραδοσιακό ρεπερτόριο του Καραγκιόζη σχηματοποιείται με έντονο το ηθογραφικό, λαογραφικό και πατριωτικό περιεχόμενο. Η άνοδος των αστικών κέντρων μετά τους Βαλκανικούς πολέμους και οι πληθυσμιακές και τεχνολογικές ανακατατάξεις μετατοπίζουν τις εξελίξεις στην Αθήνα που γεμίζει μπερντέδες. Όμως το πολιτισμικό εποικοδόμημα των αντιθέσεων που έρχονται από τις προσπάθειες περάσματος της παραδοσιακής ελληνικής κοινωνίας, σε μια άλλη πάνω σ' αστικά πρότυπα, αντανakλάται και στον Καραγκιόζη, με κύριο εκφραστή τον Μόλλα και τις εκσυγχρονιστικές του προσπάθειες. Η ώρα του έντεχνου Καραγκιόζη έχει φτάσει.

Λοιπόν τι είναι ο Καραγκιόζης στην Ελλάδα, αυτόχθονας «αναντάμ μπαμπαντάμ» (Μπίρης), πρόσφυγας (Φωτιάδης) ή «ο καθρέπτης που μέσα του βλέπει η κοινωνία τις ριπίδες της» (Σκαρίμπας); Το ντόπιο θέατρο σκιών είναι ένας θεατρικός μικρόκοσμος, καθρέπτης και καρικατούρα της πραγματικότητας, δοσμένος με υπερβολή και λαϊκή αφέλεια που πάντα ξαφνιάζει για το φιλοσοφικό βάθος και που πάντα έχει με το μέρος του τη συναίνεση και παραδοχή του «αξιότιμου κοινού». Το κωμικό δεν ξεπηδά από μια φωτογραφική αναπαράσταση του κοινωνικού και πολιτισμικού περιγύρου, αλλά από μια σκωπτική κατάθεση συλλογικών και ατομικών ταξικών αντιθέσεων, που αγγίζουν τα όρια του σουρεαλισμού, με όπλο το χιούμορ και λιγότερο τη σάτιρα, ένα δείγμα πνευματικής ανάτασης του λαού μας. Το τραγικό χιούμορ του Καραγκιόζη, αναμφίβολα σφραγίζει την οδυνηρή μα και συνάμα ταξική αυτογνωσία του λαού μας. Αυτός είναι ο δικός μας ο Καραγκιόζης και μ' αυτόν μεγάλωσαν και γαλουχήθηκαν γενιές και γενιές. Τα όποια δάνεια και δεν είναι μόνο τα τούρκικα, οφείλονται στην κοινή κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή των λαών της περιοχής κάτω από τη σκέπη της οθωμανικής αυτοκρατορίας, όπου ιδιαίτερα στις παραδοσιακές και προφορικές τέχνες η αφομοίωση μιας πολυπολιτισμικής καθημερινότητας και η μετουσίωση της σε τέχνη δεν ήταν ένα παράξενο γεγονός. Κι όμως δρόμοι τέχνης και όχι μόνο (θυμηθείτε τον τελεμέ, τον μπακλαβά και δεν ξέρω τι άλλο), που μας ένωναν, φαίνεται ότι μέσα στο γενικό κλίμα των αντιθέσεων των αστικών τάξεων των δυο χωρών και των όποιων συμφερόντων τους, να φαντάζουν σαν αιτίες διαχωρισμού και διαπάλης.

Αυτές τις μέρες στην Ελλάδα γινόμαστε μάρτυρες μύριων όσων διαφόρου περιεχομένου τοποθετήσεων στα ΜΜΕ για τον Καραγκιόζη. Το υπουργείο Πολιτισμού καταγγέλλεται για την αδιαφορία του (εδώ την κηδεία του Σπαθάρη αρνήθηκε να πληρώσει), το Πανελλήνιο Σωματείο Καραγκιοζοπαίκτων χρόνια τώρα, μάταια προσπαθεί να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του Καραγκιοζάκου μας (από πέρσι έχει επισημάνει στους αρμόδιους τις επίσημες προθέσεις των γειτόνων) και προσπαθεί με τη συμβολή μελών του σε Φεστιβάλ στη γείτονα, να φεφυρώσει το χάσμα που μας χωρίζει και να συμβάλει στην αλληλογνωριμία, αλληλοκατανόηση και αλληλεγγύη των δυο λαών. Η απόφαση της γνωστής και μη εξαιρετέας για τα «πεπραγμένα» και τις

	<p>πρέσβειρες της UNESCO, έρχεται να υποδαυλίσει ένθεν και ένθεν του Αιγαίου, επικίνδυνες για το μέλλον και τη φιλία των δύο λαών καταστάσεις. Κι όμως ο Καραγκιόζης, ο Karagoz, η Ελλάδα, η Τουρκία, όλος ο γιαλατζί ντουινιάς έχουν δικαίωμα στο όνειρο. Ας γίνει στις χώρες μας ο μπερντές κοινωνικός δεσμός επικοινωνίας, ενεργητικό διεκδικητικό αίτημα για ένα καλλίτερο αύριο, γέφυρα αλληλεγγύης, αιώνια πίστη για το αύριο και τα πεπρωμένα του. Όσο για την καταγωγή του Καραγκιόζη, ας με συγχωρεθεί, αλλά μ' αυτά τα σημεία των καιρών, άρχισα κι εγώ να έχω κρίση ταυτότητας, βλέπεται και Χατζή (Προσκυνητής στα τούρκικα) με λένε και προσφυγικής καταγωγής είμαι (παλιά μας λέγανε τουρκόσπορους οι ντόπιοι). Τούρκοι και Έλληνες ας αποδώσουμε τον Καραγκιόζη εκεί που πάντα άνηκε, στο λαό και για τους λαούς δεν υπάρχουν σύνορα.</p> <p>Στην Ελλάδα ο Καραγκιόζης πρόσωπο συμβολικό και διαχρονικό, έχει βιώσει τα πάθια του χθες και ζει την αγωνία του σήμερα, απηχώντας μ' όλες τις υπερβολές και τα λάθη του ακόμη, τη λαϊκή διάθεση, όπως αυτή διαμορφώνεται κάτω από την επιρροή των κοινωνικών μετασηματισμών στους χώρους των ανθρωπομαζώξεων της δημόσιας κοινωνικής ζωής. Σαν όλους, σαν ένας από εμάς ο Καραγκιόζης πάντα θα φοβάται αυτά που θα γίνονται γι αυτόν, χωρίς αυτόν. Ο Καραγκιόζης πρόσφερε πολλά στο λαό μας και δεν του πρέπει η ευτέλεια ενός πολιτισμού προκάτ, κομμένου και ραμμένου στα χνάρια της μικροπολιτικής και της ιδιοτέλειας. Σήμερα στην Ελλάδα της κρίσης και των μέτρων σταθερότητας, το αριστοφανικά τραγικό «πεινά» του Καραγκιόζη κλιμακώνει την πίκρα και την οργή του για τα τόσα πάθια μας και προδιαγράφει το δρόμο του αγώνα για να πάρουν τα όνειρα του εκδίκηση. Αυτός είναι ο Καραγκιόζης που μας ενδιαφέρει, ο δικός μας Καραγκιόζης, ένας άνθρωπος με πολύ παρελθόν κι ακόμα περισσότερο μέλλον. Ένας ξυπόλητος φίλος τόσο παλιός και τόσο επίκαιρος, όσο τα μπαλώματα της κοινωνίας μας.</p> <p>Γιάννης Χατζής</p> <p>Πηγή: http://www.karagkiozis.gr/?p=12</p> <p style="text-align: center;">*</p>
	Διασκευές για το συμβατικό θέατρο
Σχέση με το θέατρο	
Σχέση με κινηματογράφο	
Σχέση με τηλεόραση	<p>Έχει συνεργαστεί σε τηλεοπτικές παραγωγές με τη δημόσια και ιδιωτική τηλεόραση (ET3, NET, δημοτική τηλεόραση Θεσσαλονίκης TV100 κλπ).</p> <p>Ενδεικτικά:</p> <p>Απόσπασμα από την παράσταση "Το μεγάλο ψέμα" (TV 100). http://www.youtube.com/watch?v=KiiMBYAzRss</p> <p>Απόσπασμα από την παράσταση "Της Άρτας το γεφύρι". (TV 100). http://www.youtube.com/watch?v=iJ3PTih7W_Y</p>
Σχέση με το ραδιόφωνο	
Σχέση με τη μουσική	
Ζωγραφική	Είναι μέλος των Συλλόγων Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Κεντρικής και Βορείου Ελλάδας.
Εκπαιδευτικό υλικό	<ol style="list-style-type: none"> 1. Θέατρο σκιών και σχολείο. Τεχνικές οδηγίες για το στήσιμο παιδικών και σχολικών παραστάσεων (2001). 2. Έχει διδάξει σε επιμορφωτικά σεμινάρια για εκπαιδευτικούς σε συνεργασία με Α.Ε.Ι., συλλόγους εκπαιδευτικών και ιδρύματα παιδιών με ειδικές ανάγκες.

Εφημερίδες

Κατά την πολύχρονη καλλιτεχνική του δράση έχει δώσει πλήθος συνηντεύσεων στα MME (έντυπα και οπτικοακουστικά).

Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές από αυτές:

1. «Ο Καραγκιόζης δεν μπαίνει σε... μουσείο»

Συνέντευξη με τον καραγκιοζοπαίχτη Γιάννη Χατζή

Ο Γιάννης Χατζής ζει στη Θεσσαλονίκη και είναι καραγκιοζοπαίκτης, γράφει έργα, κατασκευάζει φιγούρες και είναι μελετητής του θεάτρου σκιών. Μαζί του είχαμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση.

Κύριε Χατζή, ποια είναι η προέλευση του θεάτρου σκιών και του καραγκιόζι;
Κοιτάξτε, είναι άλλο πράγμα ο καραγκιόζης και άλλο το θέατρο σκιών. Στην Κίνα, στην Ινδία και στην Περσία δεν έχουνε καραγκιόζη, έχουν όμως θέατρο σκιών που για την προέλευση του υπάρχουν πολλές θεωρίες. Υπάρχουν όμως και ενδείξεις, όπως ότι στην αρχαία Ελλάδα υπήρχε ένα είδος θεάτρου σκιών στα Ελευσίνια μυστήρια, ή από ευρήματα που βρέθηκαν στα νεκρομαντεία, αλλά όλα είναι σχετικά. Καραγκιόζης θα πει "μαυρομάτης" και σαν όνομα -όχι σαν μορφή- πρωτοεμφανίζεται στην Τουρκία. Στην ουσία όμως, σαν φιλοσοφία τον καραγκιόζη τον συναντάμε στο αρχαίο μιμικό θέατρο, στο θέατρο της αρχαίας Ρώμης όπως και στον ιππόδρομο του Βυζαντίου. Επίσης στην Comedia dell' arte, στον Μολιέρο, στον Σαίξπηρ, ακόμα και στον Αριστοφάνη. Εγώ πιστεύω ότι στην πορεία του χρόνου και στις κοινωνικές συνθήκες, πάντα μέσα από τον λαό θα ξεπετιέται ένας λαϊκός ήρωας, ο οποίος στα μέτρα της εποχής και της ιστορικής συγκυρίας θα αντιπροσωπεύει με έναν σκωπτικό και θυμώσοφο τρόπο μέσα από την σάτιρα τα κατώτερα στρώματα.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του καραγκιόζι;

Βασικά έχει μια κριτική διάθεση και μια γλώσσα που κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει, είναι ο ανθρωπάκος που προσπαθεί να επιβιώσει μέσα σε ένα εχθρικό και αφιλόξενο περιβάλλον που του επιβάλλουν οι ανώτερες τάξεις, αλλά παρόλα τα εμπόδια ποτέ δεν χάνει την αισιοδοξία του και την απαίτηση για να έχει δικαίωμα στο όνειρο, στο όνειρο που συνέχεια πάνε να μας το περιορίσουν.

Η μορφή του έχει στοιχεία υπερβολής έτσι όπως παρουσιάζεται;

Σαν θεατρικό πρόσωπο που είναι, έχει τέτοια στοιχεία για να γίνει εντυπωσιακό και κατανοητό. Η υπερβολή είναι μια θεατρική μέθοδος που χρησιμοποιείται από όλους τους μεγάλους θεατρικούς συγγραφείς, δηλαδή η καμπούρα του, το γεγονός ότι είναι πάντα ξυπόλητος ή το τρέξιμο του που είναι το τρέξιμο του Βέγγου, είναι συμβολικά και θέλουν να δείξουν το άγχος του για την επιβίωση. Και ας μην ξεχνάμε, ότι όλα τα λαϊκά θεάματα έχουν πάντα κοινωνικό υπόστρωμα, και ο ελληνικός καραγκιόζης είναι κατεξοχήν θέαμα με κοινωνικό υπόβαθρο που στην πορεία του χρόνου πήρε τα όνειρα και τα μεράκια του λαού και τα έκανε γέλιο, δάκρυ και τέχνη. Πήρε την λαϊκή θυμοσοφία του καφενείου, του παζαριού, της αγοράς, της γειτονιάς. Οι ήρωες του δεν έχουν εκείνη την ψυχρότητα, το μεγαλείο και τη φόρμα που τους δίνει ένας ακαδημαϊκός ιστορικός, αλλά ξεπηδάνε μέσα από το λαό. Και δεν είναι λίγες οι φορές που οι καραγκιοζοπαίχτες πλήρωσαν άσχημα τις επιλογές τους, σε μια Ελλάδα δικτατοριών και εμφυλίου το να πάει ένας καραγκιοζοπαίκτης σε ένα χωριό και να παίξει ένα έργο με κοινωνικό περιεχόμενο, ενώ στην πρώτη γραμμή θα είναι ο χωροφύλακας, ο δάσκαλος και ο παπάς ήταν πολύ επικίνδυνο.

Στον καραγκιόζη υπάρχει το αλληγορικό στοιχείο;

Στον μπερντέ δεν υπάρχει τουρκοκρατία, ο Πασάς είτε φοράει σαρίκι είτε ημίψηλο είναι το ίδιο πράγμα, και ο Δερβέναγας είναι η εκτελεστική εξουσία, αυτοί υπήρχαν και θα υπάρχουν. Αυτά τα ονόματα είναι φορείς εξουσίας, δηλαδή ο Πασάς είναι τώρα ο Καραμανλής και πριν ο Σημίτης, αλλά αν τους ονόμαζες έτσι ο καραγκιόζης δεν θα επιβίωνε ούτε ένα τέταρτο. Ο λαός πάντα καταλαβαίνει π.χ. όταν στην κατοχή οι καραγκιοζοπαίχτες βγάζανε στη σκηνή τους κλέφτες και τους αρματωλούς ο κόσμος έβλεπε τους αντάρτες, και οι Τούρκοι που εμφανιζόντουσαν ήταν οι Γερμανοί. Ήξεραν, για αυτό η κάθε παράσταση τελειώνει με τον κόσμο όρθιο να ψέλνει τον εθνικό ύμνο μαζί με τον καραγκιοζοπαίκτη. Και οι φουστανελοφόροι της παράστασης ήταν τα παλικάρια που κατέβαιναν από τα βουνά μαζί με τους καπεταναίους, γιατί τα βουνά ήταν γεμάτα από παλικάρια, και ο λαός έβλεπε εκεί τα παιδιά του που αγωνιζόντουσαν για την λευτεριά.

Η εποχή της τεχνολογίας πόσο δυσκολεύει τον καραγκιόζη;

Το θέμα δεν είναι η εποχή, αλλά η ευθύνη του κάθε καραγκιοζοπαίκτη. Κατά πόσο δηλαδή σέβεται τον κόσμο, τον εαυτό του και την τέχνη που υπηρετεί. Και αν αυτό που βγαίνει προς τα έξω είναι αισθητικά καλό, αν έχει κάτι να πει, αν ο λόγος του δεν ξεχνά τις παρακαταθήκες του χτες σε συνδυασμό όμως με το σήμερα και το αύριο. Άρα αν αναπαράγεις ένα έργο έτσι όπως παιζόταν το 1912, μπορεί να μην είναι άσχημα, αλλά αυτά τα πράγματα είναι καταδικασμένα να μπουν στο μουσείο. Ο καραγκιόζης θέλει ψυχή, αν μέσα του μπει το συμφέρον και ο υπολογισμός, τότε στο πεζούλι του υπολογισμού δε φυτρώνουν λουλούδια.

Ο καραγκιόζης αμφισβητεί την εξουσία;

Ο καραγκιόζης δεν μπαίνει σε αναρχικά επίπεδα αλλά είναι αντιεξουσιαστής, με το που ανοίγει ο μπερντές βλέπουμε από την μια το παλάτι και από την άλλη την παράγκα, το μήνυμα δηλαδή φαίνεται.

Πόσο σας ενοχλεί που ο κόσμος χρησιμοποιεί την λέξη "καραγκιοζιλίκια" θέλοντας να δείξει την αποστροφή του σε κάτι;

Φυσικά και με ενοχλεί, γιατί δεν γίνεται να το λέει αυτό ενώ συγχρόνως πηγαίνει το παιδί του να δει καραγκιόζη. Ο καραγκιόζης δεν είναι ο κακομοίρης, είναι ο αξιοπρεπής, έχει μια δικιά του περηφάνια και το όνειρο του το βλέπει μέσα από ομαδικές διεργασίες γιατί προέρχεται μέσα από αυτές, τουλάχιστον εγώ τέτοιες παραστάσεις θέλω να κάνω, ένα λαϊκό πανηγύρι που ο καραγκιοζοπαίκτης, το κοινό και ο καραγκιόζης γίνονται κάποια στιγμή ένα πράγμα και ενώνονται σε έναν κυκλωτικό χορό της ρωμιοσύνης αναζητώντας το όνειρο. Ο καραγκιόζης έρχεται και σε βγάζει έξω από το κόμμα σου, για αυτό και τον φοβούνται.

Τι θα έλεγε ο καραγκιόζης αυτή την εποχή για την εκκλησία;

Ό,τι λέει και ο κόσμος έξω. Θα ξεσκέπαζε τον ρόλο της εκκλησίας, αλλά δεν θα πιανόταν σε πασαλείμματα, εύκολες λύσεις και επιφανειακά αστεία. Ο καραγκιόζης δεν χαρίστηκε ποτέ στους κληρικούς, αλλά και αυτό που ήταν να τους δώσει τους τόδωσε. Μέσα στον καραγκιόζη έχει ιερωμένους καταδότες στους Τούρκους και στους Γερμανούς, αλλά έχει και ιερωμένους αντάρτες πάνω στο βουνό που τους τιμάει.

Η πολιτεία τι μπορεί να κάνει για τον καραγκιόζη;

Για να πούμε αυτό το πράγμα σημαίνει ότι της δίνουμε και εύσημα, όμως όχι, δεν γίνεται να κάνει τίποτα, γιατί είναι ένα λαϊκό θέαμα φύση αντιμετρικό και αντίθετο με την πολιτεία. Άντεξε και αντέχει. Κάποτε πήγαν σε έναν πρωθυπουργό για να του ζητήσουν συνταξιοδοτικά δικαιώματα και αυτός τους ρώτησε πότε θα φορέσουν στον καραγκιόζη παπούτσια, ε λοιπόν αυτός ο φορέας που ενοχλείται από την αξυπολητησιά του καραγκιόζη δεν είναι δυνατόν να τον σώσει, ούτε τον σώζει δίνοντας του παπούτσια. Ακόμα και αν κάνει ένα μουσείο δεν θα διασώσει τον καραγκιόζη, θα διασώσει φιγούρες, τα ψυχρά κομμάτια ενός καραγκιοζοπαίκτη αλλά όχι το συναίσθημα του, γιατί η φιγούρα είναι ένα πρόσωπο, είναι φορέας αισθημάτων. Όμως είναι άλλο πράγμα η σωτηρία του θεάτρου σκιών από το κράτος και πως θα διασωθούν οι λαϊκές μορφές τέχνης, και άλλο να θέλουμε να παίξω έναν καραγκιόζη κουνώντας βάρκες απλά για να γελάνε τα παιδάκια. Εγώ αυτόν δεν τον παίζω, αν είναι να τον κάνω φολκλόρ είναι καλύτερα να πάει στο μουσείο και να κρεμαστεί στα ψυχρά ντουβάρια του για να τελειώνει η ιστορία.

Ο καραγκιόζης παίζεται με την ίδια αντίληψη από όλους;

Υπάρχουν πολλές απόψεις. Κάποιοι τον βλέπουν παρωχημένο, ότι έχει εκπληρώσει την αποστολή του και ότι πρέπει να παίζεται μόνο για επετειακούς σκοπούς. Στην ουσία αυτοί οι άνθρωποι μιλάνε για θέατρο σκιών χωρίς καραγκιόζη. Θέλουν έναν καραγκιόζη που περισσότερο θα απευθύνεται στα παιδιά, αλλά έτσι ο καραγκιόζης οδηγείται στον θάνατο. Εξίσου επικίνδυνο είναι να παίζεις έργα του παρελθόντος χωρίς τίποτα το καινούργιο. Ή να είναι φολκλόρ, δηλαδή ανάμεσα στο τζατζίκι και στο μπουζούκι να ρίχνεις και λίγο καραγκιόζη για τους τουρίστες. Και στον αντίποδα όλων αυτών, είναι οι άνθρωποι που τον πονάνε, έχουν αγωνία και δίνουν την ψυχή τους. Είναι οι δημιουργοί που κάνουν έναν συμμετοχικό καραγκιόζη, ένα θέαμα μαχόμενο που τιμά την καταγωγή και την πορεία του

Πηγή: http://epohi.gr/xatzis_interview_culture_1332005.htm

Την συνέντευξη πήρε ο Δημήτρης Γκιβίσης

*

2. Γιάννης Χατζής: "Ο Καραγκιόζης θα επιζήσει!"

Αφιέρωμα στην ελληνική μυθολογία πραγματοποιεί ο καραγκιοζοπαίκτης Γιάννης Χατζής στο πλαίσιο των Δημητρίων, με τα έργα "Ηρακλής και ο Λέων της Νεμέας" και "Θησέας και Μινώταυρος", που θα παρουσιαστούν στις 29 και 30 Σεπτεμβρίου στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο τις πρωινές ώρες, για μαθητές δημοτικών σχολείων. Πρόκειται για δύο πολυπρόσωπες παραστάσεις που αναβιώνουν τους δημοφιλέστερους άθλους των μυθολογικών ηρώων.

Ήρθε στην εφημερίδα φουρκισμένος. "Ο Καραγκιόζης αυτή τη στιγμή βρίσκεται ανάμεσα σε σφύρα και άκμονα", ήταν η πρώτη κουβέντα του Γιάννη Χατζή, που χτύπησε το χέρι στο γραφείο εκνευρισμένα. Αρχικά δεν καταλάβαμε γιατί θεωρεί ότι βάλλεται η τέχνη που υπηρετεί εδώ και χρόνια, μέχρι που... άρχισε να αναφέρεται με αγανάκτηση στα νέα οικονομικά μέτρα! "Το θέατρο σκιών δίνει αυτή τη στιγμή πολιτιστικό αγώνα, ενώ η παιδευτική αξία του είναι πάρα πολύ μεγάλη. Με την άρση του αφορολόγητου θα έχουμε πραγματικό πρόβλημα".

Για πολλούς συνεχιστές αυτής της λαϊκής τέχνης, όπως επισημαίνει ο γνωστός καραγκιοζοπαίκτης, η ενασχόληση με το αντικείμενο είναι δαπανηρή. "Ο κόσμος νομίζει ότι απλά στήνεις ένα πανί και βάζεις δύο φιγούρες. Ο δημιουργός όμως που αγαπάει πραγματικά αυτή τη δουλειά αναγκάζεται να αγοράσει πολλά βιβλία, cd, πληροφοριακό υλικό, για να μπορέσει να κάνει το έργο του να ευσταθεί αισθητικά και ιστορικά".

ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Η συζήτησή μας έγινε με αφορμή την παρουσίαση των δύο παραστάσεων του με τίτλο "Ηρακλής και ο Λέων της Νεμέας" και "Θησέας και Μινώταυρος" στις 29 και 30 Σεπτεμβρίου στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο, στο πλαίσιο των Δημητρίων.

Εμπνευσμένα από την ελληνική μυθολογία, τα δύο έργα ανήκουν στον ευρύτερο κύκλο του αφιερώματος σ' αυτήν, κύκλος ο οποίος κλείνει με την παραγωγή "Περσέας και Ανδρομέδα" που θα παρουσιαστεί αργότερα. "Πιστεύοντας ότι ο Καραγκιόζης μπορεί να παίξει σπουδαίο ρόλο στην αγωγή του παιδιού, ασχολήθηκα γενικότερα με κάποιες περιόδους της Ελλάδας. Πριν από χρόνια ενδιαφέρθηκα για το Βυζάντιο. Η επόμενη ενατένισή μου ήταν η μυθολογία, το περιεχόμενο της οποίας είναι γλαφυρό και δημοφιλές και δεν μπορεί να ξεχαστεί από τα μικρά παιδιά όταν αποδίδεται από το θέατρο σκιών".

ΘΕΑΤΡΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Η δημιουργία των έργων του είναι αποτέλεσμα διαρκούς αναζήτησης. "Εψαξα σε πολλές επίτομες μυθολογίες, δραματοποίησα τον μύθο, τον 'στόλισα' με διάφορα άλλα αρχαία ακούσματα, με τη μουσική εκείνης της εποχής, με δημοτική και έντεχνη ποίηση, κι έτσι απέδωσα τη δική μου άποψη. Θεωρώ ότι το αποτέλεσμα είναι μια αναβίωση του μύθου όπως ακριβώς έγινε, και μάλιστα πλουραλιστικά". Στη ροή της παράστασης ο Γιάννης Χατζής ζητά και τη συμμετοχή των παιδιών. "Με ενδιαφέρει η συμβουλή τους. Κάνω ένα θέατρο συμμετοχής, έτσι ώστε στο τέλος Καραγκιόζης και κοινό να γίνονται ένας κυκλωτικός χορός της Ρωμιοσύνης, όπου χορεύουμε όλοι μαζί".

Όλη αυτή η δουλειά απαιτεί από εκείνον μια επίπονη προσπάθεια. "Έπρεπε να επανδρώσω τις δύο αυτές παραγωγές με καινούργιες φιγούρες, που στο τέλος έφτασαν τις εξήντα - από τις οποίες η καθμία απαιτεί μία εβδομάδα δουλειάς. Όλο αυτό ήταν μια μεγάλη ιστορία. Δούλευα κάθε μέρα μέχρι τις έντεκα το βράδυ και είχα αρκετούς καβγάδες με τη... γυναίκα μου, στην οποία χρωστώ ένα μεγάλο ευχαριστώ που μου στέκεται τόσο".

ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ ΣΑΙΞΠΗΡ

Εκτός από τα δύο αυτά έργα ο Γιάννης Χατζής έχει στο "συρτάρι" του πολλά άλλα έτοιμα προς παρουσίαση, τα οποία ανήκουν στον κύκλο της Αρχαίας Ελλάδας, όπως "Προμηθέας δεσμώτης", "Οιδίπους τύραννος", "Μια φορά κι έναν καιρό σαν σήμερα ο Αριστοφάνης" (με τις κωμωδίες "Λυσιστράτη", "Ειρήνη", "Αχαρνής"), αλλά και το κλασικό έργο του Σαίξπηρ "Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας".

Η ενασχόλησή του με την τέχνη του μπερντέ διαρκεί εδώ και πολλά χρόνια. Επιμένει σε έναν χώρο που εκ των πραγμάτων δεν είναι εύκολος, ούτε ανθόσπαρτος. Στο τέλος της κουβέντας μας είναι αποφορτισμένος από όσα έλεγε όταν έφτασε. Μιλώντας έχει συνειδητοποιήσει πολύ καλά ότι μπορεί να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες και να βγαίνει νικητής, χωρίς να απογοητεύεται. Άλλωστε, το θέατρο σκιών επέζησε σε χρόνια που ήταν πραγματικά πολύ δύσκολα, όπως τονίζει. Φεύγοντας κλείνει το μάτι και χαμογελάει: "Τελικά ο Καραγκιόζης θα επιζήσει!", λέει με σιγουριά...

Συνέντευξη στην Κυριακή Τσολάκη / 28/09/2008 / εφημ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Πηγή: <http://www.makthes.gr/news/arts/25291/>

*

3. Θέατρο Σκιών από την ελληνική μυθολογία

Παραστάσεις του Γιάννη Χατζή στα Δημήτρια

"Τα μπαλώματα του Καραγκιόζη είναι ο καθρέφτης που μέσα του η κοινωνία βλέπει τις ρυτίδες της", υποστήριξε ο Γιάννης Σκαρίμπας. Τα μικρά παιδιά με καθαρό και φρέσκο πρόσωπο, βλέποντας το είδωλό τους μέσα στον καθρέφτη αυτόν, ίσως έχουν τη δυνατότητα να σχηματίσουν εν δυνάμει μια λιγότερο γερασμένη και κουρελιασμένη κοινωνία. Ένα από τα άτομα τους είναι και ο Γιάννης Χατζής, ο οποίος θα δώσει δύο παραστάσεις θεάτρου σκιών στο πλαίσιο των Δημητρίων.

"Στην εποχή του μνημονίου, της ανεργίας και της ακρίβειας το 'πεινάω' του Καραγκιόζη είναι η πιο μεστή και διεκδικητική φωνή του Νεοέλληνα. Αυτό το θέατρο έχει μέλλον και μεγάλη χρησιμότητα", λέει ο Γιάννης Χατζής, συνηγορώντας στην άποψη του σημαντικού Έλληνα ποιητή.

Για τον γνωστό καραγκιοζοπαίκτη ο ξυπόλυτος ήρωας δεν μπορεί να είναι μόνο ένα θέαμα ηθικοπλαστικό για παιδιά. "Στην Ελλάδα των Βαλκανίων και του κόσμου, ο Καραγκιόζης πρέπει να πατάει στο χθες, να αφουγκράζεται το σήμερα και να ονειρεύεται το αύριο. Εξάλλου, ο ήρωας αυτός μιλάει σε όλους και είναι τόσο επίκαιρος όσο και τα μπαλώματα της κοινωνίας μας", συμπληρώνει.

Με ήρωα τον Ηρακλή

Ο ίδιος βασίζεται στο παρελθόν και απευθύνεται στα μικρά παιδιά με δύο παραστάσεις εμπνευσμένες από την ελληνική μυθολογία. Πρόκειται για "Τα μήλα των Εσπερίδων" και τη "Λερναία Ύδρα" που θα παρουσιαστούν σε μαθητές σχολείων στις 12 και 13 Οκτωβρίου στο

Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο και στις 19 και 20 Οκτωβρίου στο Κέντρο Πολιτισμού του δήμου Θεσσαλονίκης στην Τούμπα. Ήρωας και των δύο παραστάσεων ασφαλώς ο Ηρακλής, που μαγεύει τα μικρά παιδιά με τους άθλους του. Είναι ο δεύτερος κύκλος έργων του Γιάννη Χατζή που βασίζεται στην ελληνική μυθολογία, αφού πέρυσι παρουσίασε, επίσης στο πλαίσιο των Δημητρίων, τον “Λέοντα της Νεμέας” και τον “Θησέα και τον Μινώταυρο”. “Είναι μια δική μου προσπάθεια να αποδώσω μέσα από το πνεύμα, το ήθος και τον λόγο του Καραγκιόζη και του θεάτρου σκιών την ελληνική μυθολογία, ώστε να διδαχθεί το παιδί. Νομίζω ότι αξίζει απέναντι σε κάποιες ξένες προσπάθειες που κακοποιούν την ελληνική ιστορία να αντιπάζουμε τη δραματοποίηση γεγονότων μέσα από το θέατρο σκιών”, λέει ο Γιάννης Χατζής.

Δραστήριος και πολυπράγμων

Γύρω στις σαράντα φιγούρες -όλες φτιαγμένες από τον ίδιο τον Γιάννη Χατζή, “δεν παίζω ποτέ με ξένες”, όπως λέει- και στα δύο έργα “υποδύονται” εκτός από τον Καραγκιόζη και τον Ηρακλή και άλλους ήρωες της ελληνικής μυθολογίας. “Έκανα μεγάλη προσπάθεια να είναι όλα πιστά στον μύθο και να δίνουν πραγματικά στοιχεία. Διάβασα βιβλία και μελέτες περί ελληνικής μυθολογίας. Νομίζω ότι το παιδί μπορεί να συγκρατήσει πιο εύκολα ιστορικά στοιχεία που θα δει σε μια παράσταση Καραγκιόζη. Το μάθημα μπορεί και να το ξεχάσει”, τονίζει. Δραστήριος και πολυπράγμων, ο Γιάννης Χατζής πέρα από τις 1.500 συνολικά φιγούρες που έχει αποθηκευμένες στο σπίτι του και σε άλλους χώρους, αλλά και πέρα από το προσωπικό του πλούσιο αρχείο από βιβλία, άλμπουμ και Cd’s για το θέατρο σκιών, έχει στα σκαριά και άλλες παραστάσεις. “Εκκρεμεί το έργο μου ‘Περσέας και Ανδρομέδα’, που είναι και αυτό εμπνευσμένο από την ελληνική μυθολογία. Παράλληλα ετοιμάζω και τον ‘Μοναχικό Δερβίση’ του Παπαδιαμάντη με μια μεταχρονολόγηση. Προχωράω λίγο πιο μπροστά, στα χρόνια του Μπαϊρακτάρη, για να αποδώσω και την κοινωνία του Ψυρρή με τα κουτσαβάκια και τους μάγκες. Η παράσταση θα έχει το μήνυμα της γνωστής παροιμίας που λέει ότι όταν στον βάλτο παλεύουν τα βουβάλια την πληρώνουν τα βατράχια”, καταλήγει ο Καραγκιοζοπαίκτης, που μόλις ολοκλήρωσε τη μελέτη “Δευτεραγωνιστές και κομπάρσοι του μπερντέ”, ενώ συγκεντρώνει στοιχεία και κρατά σημειώσεις για τη μελέτη του “Αλβανία - Κατοχή - Εμφύλιος” στο θέατρο σκιών.

Ο Καραγκιόζης Έλληνας ή Τούρκος;

Σχετικά με την απόφαση της επιτροπής της UNESCO να κατοχυρώσει τον Καραγκιόζη ως Τούρκο, ο Γιάννης Χατζής τονίζει ότι υπάρχει και τούρκος αλλά και έλληνας ήρωας. “Ο Καραγκιόζης έχει κάποιες συνάψεις στις δύο χώρες, αλλά στην εξέλιξη και στην πορεία του είναι τελείως διαφορετικός. Ο έλληνας Καραγκιόζης είναι κακοντυμένος, μπαλωμένος κι έχει παράγκα, ο τούρκος Καραγκιόζης είναι καλοντυμένος κι έχει σπίτι. Ο δικός μας Καραγκιόζης μιλάει για το πολιτιστικό, πολιτισμικό, κοινωνικό, οικονομικό και ιστορικό επίπεδο. Ο τουρκικός είναι περισσότερο λαογραφικός. Αυτή είναι και η κύρια διαφορά μας: ότι ο έλληνας Καραγκιόζης έχει έργα από την ιστορία και ένα πιο ενισχυμένο κοινωνικό περιεχόμενο”. Ωστόσο, όπως σωστά επισημαίνει ο κ. Χατζής, “Το θέατρο σκιών και γενικότερα η τέχνη πρέπει να μας ενώνει και όχι να μας χωρίζει. Ας μην ξεχνάμε ότι είναι μια τέχνη που υπάρχει σε πολλές χώρες, ενώ για την προέλευσή της εικάζονται και έχουν γραφτεί κατά καιρούς πολλά”.

της Κυριακής Τσολάκη, Εφημερίδα Μακεδονία, 08/10/2010

πηγή: <http://www.makthes.gr/news/arts/62746/>

Περιοδικά

Ραδιόφωνο

Έχει δώσει πολλές παραστάσεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς καθώς και συνεντεύξεις.

Τηλεόραση

«Η τέχνη του Καραγκιοζοπαίχτη». (Ντοκιμαντέρ, παραγωγή της ET3).

Φωτογραφικό υλικό

Ηχογραφήσεις παραστάσεων μουσικής

Δίσκοι βινίλιο

VIDEO/CD

DVD

1. «Ο Καραγκιόζης δασοφύλακας». Εκδόσεις Μαλλιάρη (2005).
- «Το στοιχείο της Σαλονίκης». Έκδοση Δήμος Θεσσαλονίκης και του 9,58 FM της ΕΡΤ 3.

Κινηματογραφικές ταινίες

Οπτικοακουστικό υλικό

Τιμητικές διακρίσεις

Για το έργο και την προσφορά του έχει τιμηθεί από πολλούς δημόσιους αλλά και ιδιωτικούς φορείς τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

1. “Αργυρό Μετάλλιο” του Α΄ Διαμερίσματος (Ιστορικό και Οικονομικό Κέντρο) του Δήμου Θεσσαλονίκης.
2. Από τον Σύνδεσμο Εκδοτών Βόρειας Ελλάδας.
3. Από τη Μουσική Εταιρεία Βόρειας Ελλάδας.

Βιβλιογραφία
(Άρθρα, μονογραφίες)

Κύριος χώρος δράσης	Η ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης.
Άλλοι χώροι δράσης	Γεωγραφικοί
	Η καλλιτεχνική παρουσία του Γιάννη Χατζή με κέντρο τη Θεσσαλονίκη επεκτείνεται σε ολόκληρη τη Β. Ελλάδα και όχι μόνο.
Επικοινωνία	Σχολικοί
	Δίνει παραστάσεις και επιμελείται εργαστήρια σε σχολεία τους Θεσσαλονίκης και της ευρύτερης περιοχής (Β. Ελλάδα) , σε συνεργασία με τους συλλόγους γονέων και εκπαιδευτικών.
Επικοινωνία	site : http://www.karagkiozis.gr/ Facebook https://www.facebook.com/theatrochatzi
Διαφημιστικό υλικό	
Εισιτήρια	

Συντάκτης του Δελτίου: Θανάσης Κουτσογιάννης